

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13044

гр. София, 26.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110155577 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК:

Гражданското дело е образувано по повод предявени осъдителни иски от „Топлофикация София“ ЕАД срещу В. С. М..

Производството по делото е приключило с решение № 2772 от 16.02.2024г., с което предявените иски са отхвърлени поради извършено плащане от ответника в хода на процеса.

Срещу решението в частта на разноските е постъпила молба по реда на чл. 248 ГПК от ищеца „Топлофикация София“ ЕАД с искане решението в частта на разноските, присъдени на ищеца, да се допълни. В молбата се твърди, че разноските за държавна такса са платени, но следва да има произнасяне на съда по тях. Твърди се, че съдът не е присъдил разноски за заповедното и исковото производство за юрисконсултско възнаграждение и считат, че такова се дължи, тъй като ответникът е станал причина за завеждане на делото.

Препис от молбата на основание чл. 248, ал. 2 ГПК е изпратен на насрещната страни, но в указания срок становище не е постъпило.

Съдът като съобрази доказателствата по делото и взе предвид становищата на страните, намира следното:

Искането за допълване на решението в частта на разноските е допустимо /подадено е в срока за обжалване от страната, която има интерес от допълване на решението в тази част и списък по чл. 80 ГПК не е необходим/. Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения.

В мотивите на решението са установени наличието на предпоставките по основание за присъждане на вземането, въпреки което исковите са отхвърлени поради постъпило доброволно плащане в хода на процеса. По правило, при този изход на спора, съдът изследва причината за отхвърляне на иска, след което се произнася по дължимостта на разноските. В казуса, както се посочи, исковите са отхвърлени поради плащане от ответника, в който случай и по правило разноски се дължат на ищеца. Въпреки това обаче, този съдебен състав намира, че разноски на ищеца не следва да се

присъждат с оглед текста на чл. 78, ал. 2 ГПК, според който ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. Предпоставките на сочения текст са изводими от процесуалното поведение на ответника – признал е иска и е погасил вземането, както и от обстоятелството, че към датата на завеждане на исковата молба ищецът не е представил доказателства за изискуемост на вземането си. Както е посочено в решението, в общите си условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди - чл.40, ищецът сам е предвидил, че плащането се осъществява до 20-то число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача данъчна фактура. Доказателства по делото за връчена на ответника фактура, от който момент тече срока по ОУ в тази хипотеза, не са налични по делото. Липсата на данни за изпратена до длъжника фактура дава основание да се приеме, че той не е поставен в забава по отношение изпълнение на задължението си, което обаче е сторено веднага след получаване на препис от исковата молба. След като не е бил поставен в забава, ответникът не е дал и повод да се търси вземането по съдебен ред, което личи и от процесуалното му поведение. Съобразявайки изложеното, този съдебен състав намира, че разноси на ищеца не следва да се присъждат поради наличие на предпоставките по чл. 78, ал. 2 ГПК.

Впрочем, заповедно производство между страните, което да предхожда настоящото искове, не е провеждано.

В заключение, мотивите по-горе обуславят заключение, че искането на ищеца за допълване на решението в частта на разноските следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Топлофикация София“ ЕАД с правно основание чл. 248 ГПК за допълване на решение № 2772 от 16.02.2024г., постановено по настоящото дело, в частта на разноските и съдържащо се в молба с вх. № 58891/22.02.2024г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____